

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/670/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121257544
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121257544.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: N. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: L. XXXX/XX, XXX XX K., zák. zast. M.. M.. art. L. K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: L. XXXX/XX, XXX XX K. proti povinnému: M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: 1. mája XXX/XX, XXX XX L. o vymoženie výživného, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Tomáš Vranovič, so sídlom: Pažitná 1017/37, 926 01 Sereď, pod sp. zn. 328EX 316/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/670/2021 zo dňa 13. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/670/2021 zo dňa 13. 12. 2021 vo výroku I. a III. tak, že exekúciu vo zvyšnej časti 850 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/670/2021 zo dňa 13. 12. 2021 vo výroku IV. a v r a c i a vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 13.12.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 17Ek/670/2021 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým zamietol prvý aj druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I. a III), exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 427,50 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil (výrok II.) a výrokom IV povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 61l ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 45 ods. 1, § 61n ods. 1 písm. d), § 72 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ako aj ust. § 28 ods. 1, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 65 ods. 1, ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vecne svoje rozhodnutie vo vzťahu k prvému návrhu na zastavenie odôvodnil nasledovne „súd po oboznámení sa s prvým návrhom povinného na zastavenie exekúcie, s Vyjadrením oprávneného, s Vyjadrením súdneho exekútora a ich všetkými prílohami zistil tvrdenie povinného, že nemá finančné prostriedky na úhradu uvedenej exekúcie a jeho príjem dosahuje len cca 550,00 Eur mesačne v čistom, a teda nie je schopný uhrádzať exekúciu v takej výške ako to predbežne určil Okresný súd Trnava rozsudkom sp. zn. 40P/20/2018 - 1685 zo dňa 11.09.2020. Majetkové pomery povinného sú predmetom skúmania zo strany povereného súdneho exekútora. Ak po dobu piatich rokov (od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku) nebude zistený ďalší existujúci exekvovateľný majetok povinného, úlohou súdneho exekútora je zastaviť exekúciu Upovedomením o zastavení exekúcie v zmysle § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že súd nie je oprávnený zastaviť prebiehajúcu exekúciu pre nemajetnosť povinného, nakoľko posúdenie nemajetnosti povinného a následné zastavenie exekúcie prináleží poverenému súdnemu exekútorovi.“ Vo vzťahu k druhému návrhu uviedol „V predmetnej exekučnej veci sa vymáha zameškané výživné vo výške 1 277,50 Eur, a to za obdobie 09/2020 vo výške 287,50 Eur, za obdobie

11/2020 vo výške 247,50 Eur, za obdobie 12/2020 vo výške 247,50 Eur, za obdobie 01/2021 vo výške 247,50 Eur, za obdobie 02/2021 vo výške 247,50 Eur. Odvolací súd zaviazal povinného platiť na výživu maloletého Edwina od 28.03.2018 sumu 170,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého, tzn. za obdobie, ktoré sa týka predmetnej exekúcie 5 x 170,00 Eur = 850,00 Eur. Povinný nepreukázal kedy došlo k úhrade za 11 a 12/2020, a ani v akej výške. Povinný uhradil dňa 10.06.2021 sumu 218,10 Eur, dňa 25.06.2021 sumu 16,00 Eur, dňa 13.07.2021 sumu 200,00 Eur, dňa 12.08.2021 Eur. Podľa 72 ods. 2 Exekučného poriadku sa najskôr úhrada započíta na bežné výživné, a až potom na zameškané výživné. Povinný dňa 10.06.2021 zaplatil 218,10 Eur, t.j. 170,00 Eur na bežné výživné a 48,10 Eur na zameškané výživné. Dňa 25.06.2021 povinný zaplatil 16,00 Eur, t.j. bežné výživné. Nakoľko prvá splátka zročného výživného vo výške 64,10 Eur bola splatná dňa 15. júna 2021 a povinný ju zaplatil až 25.06.2021, tzn. omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého zročného výživného. Platby zo dňa 13.07.2021, zo dňa 12.08.2021 a následne zo dňa 13.09.2021, zo dňa 13.10.2021 a zo dňa 12.11.2021 vo výške 200,00 Eur sa nevzťahujú na výživné v predmetnej exekúcii. Pokiaľ povinný uvádza, že za rovnaké obdobie prebiehajú súčasne dve exekučné konania, súd uvádza, že vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 68Ek/740/2021 sa na zameškanom výživnom vymáha nárok za iné obdobie.“ Na základe uvedených skutočností dospel vo zvyšnej časti, t.j. vo výške 850,00 Eur k záveru, že nie sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto aj druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť v ktorej uviedol, že „ v odôvodnení napadnutého uznesenia vyšší súdny úradník konštatuje, že malo dôjsť k zročnosti celého zročného výživného, nakoľko podľa názoru súdu sa mal povinný dostať do omeškania so zaplatením prvej splátky v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu. S uvedeným názorom však povinný nesúhlasí a k tomu uvádza, že prvú splátku zročného výživného v zmysle rozsudku odvolacieho súdu vo výške 64,10 EUR splatnú dňa 15. júna 2021 zaplatil tak, že dňa 10.06.2021

zaplatil sumu vo výške 218,10 EUR, t. j. 170,- EUR na bežné výživné a sumu 48,10 EUR ako splátku na zročné výživné, a dňa 25.06.2021 doplatil sumu 16,- EUR prvú splátku na zročné výživné. K zaplateniu prvej splátky splatnej dňa 15. júna 2021 vo výške 48,10 EUR došlo na základe vyhláseného rozsudku v konaní na Krajskom súde v Trnave ako súdom odvolacím pod sp. zn. 26CoP/9/2021 na pojednávaní konanom dňa 02.06.2021 rozhodujúceho o podanom odvolaní otca vo veci o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. V zmysle vyhláseného znenia rozsudku súd určil zročné výživné za obdobie od 28.03.2018 do 02.06.2021 v sume 828,10 EUR, ktoré súd povolil otcovi splátkach v splátkach po 30,- EUR mesačne, pričom prvá splátka bola vo výške 48,10 EUR, podľa čoho aj povinný uhradil prvú splátku. Ako dôkaz povinný v prílohe tejto sťažnosti (na CD nosiči) predkladá zvukový záznam vyhotovený z pojednávania (59:02 min), ktorý si povinný za týmto účelom vyžiadaval z Krajského súdu v Trnave. Písomné vyhotovenie rozsudku bolo povinnému doručené až po splatnosti prvej splátky, t. j. po 15.06.2021, kedy akonáhle zistil, že písomné vyhotovenie rozsudku obsahuje prvú splátku až vo výške 64,10 EUR, túto bezodkladne dňa 25.06.2021 doplatil. Podľa ust. § 219 ods. 4 Civilného sporového poriadku však súd je viazaný rozsudkom len čo ho vyhlási, teda platí tzv. princíp viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom, čo znamená, že ak súd po vyhlásení rozsudku zistí, že rozhodol nesprávne, nemá možnosť rozhodnúť inak. Vzhľadom na závažnosť vyhláseného rozsudku sa povinný nemohol dostať do omeškania, aj keď v písomnom vyhotovení rozsudku je uvedená iná suma prvej splátky, a to bez toho či došlo alebo nedošlo k oprave rozsudku. Za účelom preukázania uvedenej skutočnosti, povinný exekučnému súdu predložil zvukový záznam z pojednávania konanom dňa 02.06.2021 na Krajskom súde v Trnave

ako odvolacom súde, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, ktorý súdu zašle elektronickou formou (emailom). Oprávnený, resp. zákonný zástupca oprávneného sa podaným návrhom domáha vymoženía výživného za obdobie 09/2020, 11/2020, 12/2020, 01/2021 a 02/2021, teda za obdobie ktoré bolo Krajským súdom v Trnave ako súdom odvolacím zohľadnené v rozsudku sp. zn. 26CoP/9/2021-1926 zo dňa 02.06.2021, ktorý vyčíslil zročné výživného za obdobie od 28.03.2018 do 02.06.2021, t. j. do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní otca. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že pri vyčíslení zročného výživného odvolací súd zohľadnil aj otcom zaplatené výživné do času vydania rozhodnutia odvolacieho súdu (bod 14.5 odôvodnenia rozsudku), pričom vychádzal z preukázaného zaplateného výživného. Z uvedeného dôvodu, je nesprávne konštatovanie vyššieho súdneho úradníka, že úhrady realizované povinným po zmene exekučného titulu, teda za obdobie od 06/2021 až do 12/2021, ktoré predstavujú úhradu bežného výživného vo výške 170,- EUR a splátku zročného výživného vo výške 30,- EUR (prvá splátka vo výške

64,10 EUR) sa nemajú vzťahovať na výživné v predmetnej exekúcií. Práve naopak, obdobie, ktoré je predmetom exekúcie bolo odvolacím súdom zohľadnené a zahrnuté do zročného výživného, a ktoré bolo odvolacím súdom povolené povinnému ako otcovi splácať v splátkach.

4. Zákonná zástupkyňa oprávneného vo vyjadrení k sťažnosti uviedla, že povinný predkladá úhrady výživného, ktoré sa netýkajú obdobia za ktoré je exekúcia vedená. Rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/20/2018 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť odo dňa 16.10.2020. Žiada iba tie prostriedky ktoré boli v čase podania exekúcií vymáhateľné tou časťou rozsudku, ktorá bola právoplatná a vykonateľná.

5. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. V zmysle § 202 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zastavuje exekúciu, vo výroku uznesenia uvedie dôvod, pre ktorý sa exekúcia zastavuje; to platí rovnako aj pre upovedomenie o zastavení exekúcie.

7. V zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

8. V zmysle § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Súd po preskúmaní veci konštatuje, že podaná sťažnosť povinnej proti napadnutému uzneseniu je dôvodná a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť. Súčasne však súd konajúc sudcom musí konštatovať, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo založené na správnych právnych záveroch vychádzajúcich zo zisteného skutkového stavu. V čase rozhodovania nemal vyšší súdny úradník vedomosť o rozpore medzi vyhláseným znením rozsudku a jeho písomným vyhotovením ako ani o opravnom uznesení, preto konštatovanie o zročnosti výživného bolo logickým záverom vyplývajúcim zo zisteného skutkového stavu.

13. Rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoP/9/2021 zo dňa 02.06.2021 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 40P/20/2018-1685 zo dňa 11.09.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia výšky výživného a zročného výživného zmenil, kedy otcovi znížil výživné na maloletého Edwina zo sumy 387,50 Eur mesačne na sumu 170,- Eur mesačne počnúc dňom 28.03.2018, pričom zročné výživné za obdobie od 28.03.2018 do 02.06.2021 (do času vydania rozsudku odvolacieho súdu) určil 844,10 Eur, ktoré povolil povinnému splácať v splátkach po 30,- Eur mesačne a jednej splátke po 64,10 Eur, kedy prvá splátka zročného výživného vo výške 64,10 Eur je splatná dňa 15.06.2021 a každá nasledujúca splátka vo výške 30,- Eur do 15.dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia dlhu. Následne došlo k vydaniu opravného uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26CoP/9/2021 zo dňa 17.01.2022, ktorým pôvodný rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoP/9/2021 - 1926 zo dňa 02.06.2021 v časti výroku I. opravil, a to z dôvodu, že v písomnom vyhotovení rozsudku nesprávne uviedol výšku zročného výživného a výšku prvej splátky zročného výživného, keď namiesto zročného výživného 828,10 Eur bola nesprávne uvedená suma 844,10 Eur a namiesto prvej splátky zročného výživného 48,10 Eur bola nesprávne uvedená suma 64,10

Eur. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil, a určil, že zročné výživné za obdobie od 28.03.2018 do 02.06.2021 je vo výške 828,10 Eur. Uvedené zročné výživné zahŕňa aj vymáhané výživné v tomto konaní a teda zameškané výživné za obdobie 09/2020, 11/2020, 12/2020, 01/2021 a 02/2021. Zročné výživné povolil odvolací súd povinnému splácať v splátkach tak, ako sú uvedené vo výroku rozhodnutia. Povinný súdu predložil platby, ktoré uhradil oprávnenému výpisom z banky a preukázal, že svoju povinnosť určenú odvolacím súdom si riadne a včas plní.

14. Je pravdou, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie bol povinný jednak zviazaný vykonateľným (nie právoplatným!) rozhodnutím Okresného súdu Trnava prispievať oprávnenému za vymáhané obdobie výživným vo výške 387,50 Eur a že bol s týmto plnením v omeškaní. Uvedené má význam pre posúdenie skutočností, či návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne čo má následne význam aj pri riešení otázky trov konania. V súčasnosti je však potrebné (až nevyhnutné) zobrať do úvahy rozhodnutie krajského súdu, ktoré povinnosť povinného prispievať výživným oprávnenému výrazným spôsobom modifikovalo a to nielen v tom smere, že došlo k jej zníženiu ale aj v tom smere, že nanovo upravilo splatnosť zročného výživného a to aj za obdobie vymáhané v tomto konaní. Povedané inak, vzhľadom k tomu, že zročné výživné bolo krajským súdom povinnému umožnené splácať v splátkach, pričom splatnosť prvej splátky nastala 15. júna 2021, nie je možné aby sa (po právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu) povinný dostal do omeškania s plnením zročného výživného pred uvedeným dátumom. Preto je možné konštatovať, že doklady o úhradách predkladané povinným sa vzťahujú aj na vymáhané obdobie, nakoľko tak ako už bolo konštatované, krajský súd aj vymáhané obdobie v predmetnej exekúcii zahrnul do zročného výživného, ktorému okrem zníženej výšky stanovil aj inú splatnosť, pričom povinnosť povinného stanovená krajským súdom je právoplatne uložená (rozsudok okresného súdu bol síce predbežne vykonateľný, nie však právoplatný). Rozhodnutím krajského súdu došlo okrem iného aj k zníženiu výživného späť. Uvedené znamená, že Krajský súd v Trnave usporiadal pomery strán nanovo, s tým, že vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenému znížil (t. j. rozhodnutie okresného súdu čiastočne zrušil) a zročnému výživnému stanovil inú splatnosť (navyše v splátkach). V súčasnosti (na základe úhrad predložených povinným) je oprávnenému hradené bežné aj zameškané výživné načas a v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave. Súd už len záverom uvádza, že predmetné rozhodnutie nebráni podaniu nového návrhu na vymoženie výživného, v prípade, že povinný túto povinnosť prestane plniť.

15. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a I. a III. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/670/2021 zo dňa 13.12.2021 zmenil tak, že exekúciu vo zvyšnej časti vo výške 850 Eur podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil (výrok II. uznesenia sp. zn. 17Ek/670/2021 zo dňa 13.12.2021 zostal sťažnosťou nedotknutý, a teda nadobudol právoplatnosť). Súd súčasne v tejto časti uvádza, že podanie povinného zo dňa 2.9.2021 je potrebné považovať za doplnenie návrhu na zastavenie konania zo dňa 14.5.2021. Uvedené vyplýva jednak z obsahu podania zo dňa 2.9.2021, ktoré obsahuje predloženie rozhodnutia krajského súdu, ku ktorému medzičasom došlo ako aj z označenia samotného podania „doplnenie návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 14.5.2021“. Vzhľadom na zmenu I. a III. výroku, exekučný súd zrušil na I. a III. výroku závislý výrok IV. o náhrade trov konania. Pri uvedenom výroku exekučný súd vzhľadom na zachovanie dvojinstančnosti konania o trovách vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na opätovné rozhodnutie o trovách v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (vrátane rozhodnutia o trovách súdneho exekútora).

16. Záverom, súd prvej inštancie dodáva, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

17. Vo vzťahu k sťažnostným trovám súd konštatuje, že o týchto nerozhodoval, nakoľko si ich ani povinný v sťažnosti zo dňa 04.01.2022 a ani zástupca oprávneného vo vyjadrení k sťažnosti zo dňa 11.02.2022, neuplatnili.

18. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§